

Sygn. akt: VII Ua 95/19

Wypis z Protokołu

Rozprawy Apelacyjnej

Dnia 09 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jarosław Łukasik (spr.)
Sędziowie:	SSO Stefania Zdunek-Waliczek SSO Katarzyna Gajewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Morawska

rozpoznał na posiedzeniu jawnym

sprawę z powództwa M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 04 lipca 2019 r. sygn. akt IV U 1372/18/N

(...)	
00:23:12	Sąd postanowił: 1.Zwrócić się do Sądu Najwyższego z pytaniem prawnym: czy w wypadku osoby uprawnionej do zasiłku chorobowego w okolicznościach opisanych w art. 7 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej ustawy)niestawienie się na badanie kontrolne w okolicznościach o jakich mowa w art. 59 ust. 6 ustawy ma taki skutek, że osoba nieprzerwanie niezdolna do pracy traci prawo do

	zasiłku chorobowego bezpowrotnie również za okresy niezdolności do pracy potwierdzone zaświadczeniami lekarskimi o niezdolności do pracy wydanymi po upływie 14 dni od daty utraty tytułu ubezpieczenia a jednocześnie po terminie badania o jakim mowa w art. 59 ust. 6 ustawy, czy tylko za okresy niezdolności do pracy od terminu badania do ostatniego dnia zaświadczenia lekarskiego, które utraciło ważność, a jeśli tylko za ostatni wymieniony okres, czy Sąd uprawniony jest do badania niezdolności do pracy w tym okresie?
(...).	

Sygn. akt VII Ua 95/19

UZASADNIENIE

Decyzją (...) z 7 listopada 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. (dalej Zakład) odmówił M. M. prawa do zasiłku chorobowego od 27 października 2018 do 18 listopada 2018 r.

Decyzją (...) z 19 listopada 2018 r. Zakład zmienił wskazaną wyżej decyzję z 7 listopada 2018 r., w ten sposób, że przyznał M. M. prawo do zasiłku chorobowego od 8 do 26 października 2018 r. oraz odmówił zmiany decyzji z 7 listopada 2018 r. w zakresie odmowy prawa do zasiłku za okres od 27 października do 18 listopada 2018 r. Zgodnie z uzasadnieniami decyzji, podstawę odmowy przyznania prawa do zasiłku za okresy od 27 do 28 października 2018 r. i od 29 października do 18 listopada 2018 r. stanowiły przepisy z art. 7, art. 17 art. 68 i art. 59 z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017 r. poz.1368 z późn. zm.), nie stawienie się M. M. na badanie lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na 26 października 2018 r. oraz będąca konsekwencją wskazanych wyżej przepisów i zdarzenia utrata ważności pierwszego zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy M. M. za okres 27 do 28 października 2018 r. Zakład uznał, że niezdolność do pracy orzeczona w zaświadczeniu lekarskim na okres od 29 października do 18 listopada powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego M. M., którym był stosunek pracy rozwiązany 30 września 2018 r.

Decyzją (...) z 29 listopada 2018 r. Zakład odmówił M. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 19 listopada do 9 grudnia 2018 r. stwierdzając, że niezdolność do pracy powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

M. M. (dalej odwołująca), wniosła odwołania od wymienionych wyżej decyzji w części, która dotyczy odmowy przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego. Według odwołującej otrzymała ona 18 października 2018 r. kilka przesyłek, ale dopiero po potwierdzeniu listonoszowi odbioru przesyłki zauważyła, że koperta z ZUS jest pusta. Dlatego nie wiedziała o wyznaczonym na 26 października 2018 r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, a dowiedziała się o tym później, gdy dostarczała do Zakładu kolejne zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przekazał odwołania do Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie, z żądaniem oddalenia odwołań z przyczyn wskazanych w uzasadnieniach decyzji.

W wyroku ogłoszonym 4 lipca 2019 r. Sąd pierwszej instancji zmienił zaskarżone odwołaniami decyzje w ten sposób, że przyznał odwołującej zasiłek chorobowy od 27 października 2018 r. do 9 grudnia 2018 r.

Na podstawie twierdzeń z pism stron oraz dowodów z dokumentów i przesłuchania odwołującej Sąd ustalił, że odwołująca była zatrudniona przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. do 30 września 2018 r. i z tego tytułu podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, włącznie z ubezpieczeniem chorobowym. Po ustaniu tytułu ubezpieczenia otrzymała trzy zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy, na okresy: 8 października do 28 października 2018 r., 29 października do 18 listopada 2018 r. i 19 listopada do 9 grudnia 2018 r. Była, zatem niezdolna do pracy nieprzerwanie od 8 października 2018 r. do 9 grudnia 2018 r. Zakład wyznaczył badanie kontrolne odwołującej przez lekarza orzecznika ZUS na 26 października 2018 r., przesłał do odwołującej korespondencję w tym przedmiocie i otrzymał potwierdzenie, że M. M. odebrała list 18 października 2018 r.

M. M. odebrała 18 października 2018 r. kilka przesyłek i potwierdziła listonoszowi, że odebrała również korespondencję z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Po otwarciu koperty od organu rentowego, – co nastąpiło po wyjściu listonosza – zorientowała się, że koperta jest pusta. Udała się do urzędu pocztowego i rozmawiała z naczelnikiem, ale nie złożyła formalnej skargi. O wyznaczonym badaniu kontrolnym dowiedziała się, gdy zanosila do Oddziału ZUS kolejne zwolnienia lekarskie. Wtedy poinformowano ją, że nie stawiała się na to badanie.

W decyzji z 19 listopada 2018 r. Zakład potwierdził, że po ustaniu zatrudnienia przysługuje odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 8 października 2018 r. do 26 października 2018 r. i za ten okres wypłacił odwołującej zasiłek chorobowy.

Sąd pierwszej instancji ocenił, że ustalony stan faktyczny i przepisy z art. 7, art. 8 i art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. - Dz.U. z 2019 r. poz. 645) uzasadniają uwzględnienie odwołania. Sąd wywiódł, że zgodnie z art. 59 ustawy prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby i wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli wykonywanej przez lekarzy orzeczników ZUS, którzy mogą m.in. przeprowadzić badanie ubezpieczonego w wyznaczonym miejscu oraz że w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, o którym mowa w ust. 5, zaświadczenie lekarskie traci ważność od następnego dnia po tym terminie. Sąd uznał, że odwołująca nie zgłosiła się na badanie kontrolne 26 października 2018 r. dlatego, że przesyłka z ZUS odebrana przez odwołującą 18 października 2018 r. była pusta, a w konsekwencji, że nie miało miejsce uniemożliwienie przeprowadzenia badania kontrolnego przez odwołującą, bo nie wiedziała o wyznaczonym terminie badania. Sąd ocenił, że brak jest podstaw do stosowania rygoru z art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. i pozbawienia odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 27 do 28 października 2018 r. z powodu niestawiennictwa na badanie. Według oceny Sądu z pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z 22 stycznia 2019 r wynika, że Zakład nie zakwestionował samej niezdolności odwołującej do pracy w okresie od 27 października 2018 r. do 18 listopada 2018 r., lecz wyłącznie prawo do zasiłku za ten okres, a w konsekwencji, że bezsporne jest, że odwołująca była chora od dnia 8 października 2018 r. do 18 listopada 2018 r.

Odnosząc się do pozostałych decyzji Sąd nie zgodził się z argumentacją, na której została oparta odmowa prawa do zasiłku za okres niezdolności do pracy trwającej od 29 października 2018 r. Sąd uznał, że nie ma podstaw uzasadniających stwierdzenie, że niezdolność do pracy od 29 października 2018 r. powstała po upływie 14 dni od ustania ubezpieczenia chorobowego odwołującej, w sytuacji gdy zatrudnienie odwołującej ustało 30 września 2018 r, nie jest kwestionowane, że odwołująca była chora nieprzerwanie od 8 października 2018 r. do 18 listopada 2018 r., Zakład potwierdził prawo odwołującej do zasiłku chorobowego za okres od 8 października 2018 r. do 26 października 2018 r i wypłacił zasiłek, który przysługuje za niezdolność do pracy, która powstała w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia i trwała nieprzerwanie ponad 30 dni, czyli po spełnieniu przesłanek z art. 7 ust.1 ustawy zasiłkowej. Sąd stwierdził, że niezdolności do pracy nie należy utożsamiać ze zwolnieniem lekarskim, które jest jedynie dokumentem medycznym poświadczającym niezdolność do pracy. Według Sądu wystawienie druku L4 wskazującego na dalszą nieprzerwaną niezdolność do pracy nie powoduje „nowej niezdolności do pracy”. Niezdolność do pracy w rozumieniu ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jest terminem prawnomedycznym utożsamianym ze stanem osoby, w którym nie może ona – z powodu choroby – wykonywać pracy (jest

chora). Uznając, że odwołująca była od 8 października 2018 r. nieprzerwanie niezdolna do pracy do 9 grudnia 2018 roku i nie zaszły przesłanki z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej oraz nie doszło do przekroczenia okresu zasiłkowego, co powodowałoby utratę prawa do tego świadczenia za okres danego zwolnienia lekarskiego, sąd uznał, że odwołującej przysługuje zasiłek chorobowy za cały okres objęty decyzją z dnia 7 listopada 2018 r. czyli do 18 listopada 2018 r. Analogicznie Sąd odniósł się do kwestii prawa odwołującej do zasiłku za niezdolność do pracy od 19 listopada do 9 grudnia 2018 r., stwierdzając, że Zakład uzasadnił tę decyzję jedynie argumentem, że niezdolność powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia, z czym nie można się zgodzić skoro wskazany w decyzji okres niezdolności do pracy przypada bezpośrednio po okresie objętym błędną decyzją z 7 listopada 2018 r., a organ rentowy nie kwestionował, że niezdolność odwołującej do pracy w dniu 29 listopada 2018 roku nie była przerwana od 8 października 2018 r. Dlatego Sąd zmienił zaskarżone decyzje i przyznał M. M. prawo do zasiłku za okres od 27 października 2018 r. do 9 grudnia 2018 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. zaskarżył wyrok w całości apelacją, wnosząc o zmianę wyroku i orzeczenie o oddaleniu odwołań od wszystkich decyzji.

Apelujący zarzucił, że zaskarżony wyrok jest skutkiem naruszenia przez Sąd:

1/ art. 233 §1 kpc, wskutek sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym przez przyjęcie, że odwołująca nie ponosi odpowiedzialności za niestawienie się na badanie przez lekarza orzecznika;

2/ art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1368 ze zmianami), przez przyjęcie, że odwołująca nie uniemożliwiła badania przez lekarza orzecznika.

Według uzasadnienia apelacji wyrok narusza art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej, który wyraźnie stanowi, że w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, o którym mowa w ust. 5, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Trudno zgodzić się z twierdzeniem Sądu, że odwołująca nie przyczyniła się do uniemożliwienia badania przez lekarza orzecznika ZUS. Z opisanych przez odwołującą okoliczności, wynika że otworzyła kopertę po wyjściu listonosza i stwierdziła, że koperta jest pusta, ale nie zgłosiła formalnej reklamacji. Zdaniem organu rentowego, skoro koperta nie zawierała oznak wcześniejszego otwierania, a reklamacja na poczcie nie została zgłoszona, to zawartość przesyłki była prawidłowa. Dziwi, że odwołującą udało się z rzekomo pustą kopertą do Urzędu Pocztowego a nie do ZUS.

Odwołująca wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, że istota sprawy, wymagała rozstrzygnięcia o zasadności merytorycznej i materialnoprawnej trzech decyzji, w których Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okresy niezdolności do pracy, która powstała w ósmym dniu po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego odwołującej i którą uprawniony lekarz orzekł w trzech zaświadczeniach lekarskich, o jakich mowa w art. 53 §1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1368 ze zm. – dalej ustawa zasiłkowa). Pierwsze zaświadczenie orzeka o niezdolności do pracy od 8 do 28 października 2018 r., drugie od 29 października do 18 listopada 2018 r., a trzecie od 19 listopada do 9 grudnia 2018 r. Z treści objętych odwołaniami decyzji, z odpowiedzi na odwołania oraz z apelacji wynika, że Zakład nie kwestionuje, że odwołująca była w okresach objętych zaświadczeniami lekarskimi niezdolna do pracy z powodu choroby, czyli łącznie przez okres 61 dni oraz że w decyzji z 19 listopada 2018 roku (w części niezaskarżonej w odwołaniu) przyznany został odwołującej zasiłek chorobowy od 8 do 26 października 2018 r., czyli za 19 z 21 dni łącznego okresu niezdolności do pracy orzeczonej w pierwszym z trzech zaświadczeń lekarskich. Decyzje i odpowiedzi na odwołanie potwierdzają jednoznacznie, że Zakład odmówił odwołującej prawa do zasiłku za dwa ostatnie dni niezdolności do pracy orzeczonej w tym zaświadczeniu lekarskim, w związku z faktem, że odwołująca nie stawiała się na badanie kontrolne w dniu 26 października 2018 roku, o którym była zawiadomiona w wezwaniu doręczonym w przesyłce, której odebranie potwierdziła osobiście 18 października 2018 roku, przez co

uniemożliwiła przeprowadzenie badania oraz wywołała skutek z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej, czyli utratę ważności przez zaświadczenie lekarskie wystawione na okres niezdolności do pracy od 8 do 28 października 2018 r., od dnia następnego po dniu badania, czyli od 27 do 28 października 2018 r. Decyzje o odmowie przyznania prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy orzeczonej w zaświadczeniach wystawionych na okres od 29 października do 18 listopada 2018 r. i okres od 19 listopada do 9 grudnia 2018 r. stanowią następstwo uznania przez Zakład, że po utracie przez pierwsze zaświadczenie lekarskie ważności od 27 do 28 października 2018 r., orzeczona w dwóch kolejnych zaświadczeniach lekarskich niezdolność do pracy nie powstała w ciągu 14 dni, o jakich mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Sąd pierwszej instancji uwzględnił odwołania i zmienił decyzje w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do zasiłku. Sąd oparł orzeczenie na ustalaniu, że odwołująca nie uniemożliwiła badania, o którym nie wiedziała dlatego, że przesyłka z Zakładu, która miała zawierać korespondencję z wezwaniem na badanie i została doręczona jej przez listonosza 18 października 2018 r., była kopertą bez zawartości. Sąd uznał również, że przyznanie odwołującej przez Zakład zasiłku chorobowego za pierwsze 19 dni okresu niezdolności do pracy rozpoczętej w ciągu 14 dni po ustaniu tytułu ubezpieczenia oraz niekwestionowanie przez Zakład zasadności medycznej zaświadczeń lekarskich o niezdolności odwołującej do pracy orzeczonej łącznie na okres od 8 października do 9 grudnia 2018 r. potwierdza, że odwołująca miała prawo do zasiłku chorobowego za cały wskazany w zaświadczeniach okres nieprzerwanej niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego zgodna z regułami z art. 227-234 kpc ocena całości materiału zgromadzonego w aktach tego postępowania, czyli materiału do jakiego odsyłają art. 233 §1 kpc i 382 kpc, potwierdza zasadność apelacyjnego zarzutu naruszenia art. 233 §1 kpc i słuszność związanego z tym wyводу apelującego, że zeznania odwołującej o tym, że nie otrzymała 18 października 2018 r., w doręczonej jej przesyłce z ZUS, korespondencji z wezwaniem na kontrolne badanie 26 października 2018 r. a otrzymała tylko pustą kopertę, nie są wiarygodne. Taki wniosek potwierdza przede wszystkim zestawienie pełnej treści zeznań odwołującej z treścią jej twierdzeń zamieszczonych w odwołaniach i w pismach załączonych do akt postępowania a także treść wyjaśnień, które złożyła na rozprawie apelacyjnej. Każde z tych źródeł zawiera różne wersje opisu okoliczności, w jakich miało nastąpić doręczenie odwołującej przez listonosza 18 października 2018 r. lub w dniu następnym, różnych przesyłek listowych. Treść tych relacji potwierdza, że przedstawione przez odwołującą na różnych etapach postępowania opisy przesyłek jakie miała otrzymać istotnie się różnią. Według pisma z datą 16 listopada 2018 roku odwołująca miała otrzymać 18 października 2018 roku i potwierdzić odbiór prywatnej przesyłki oraz dużą kopertę, która miała okazać się następnie pustą kopertą z ZUS. W trakcie zeznań w Sądzie pierwszej instancji, złożonych 4 lipca 2019 roku, odwołująca twierdziła o doręczeniu jej przez listonosza pustej czerwonej koperty, jakich ZUS nie wysyła. Podczas rozprawy apelacyjnej twierdziła, w enigmatyczny sposób, o otrzymaniu 18 października 2018 r. pustej dużej czerwonej koperty, której nie zachowała oraz o nie dostarczaniu jej przez listonosza przesyłki z ZUS, której odebranie miała listonoszowi potwierdzić na zwróconym do ZUS blankiecie. Na żadnym etapie postępowania odwołująca nie wyjaśniła natomiast, dlaczego mimo otrzymania 18 października 2018 r. przesyłki z ZUS w formie pustej koperty nie zawiadomiła o tym fakcie nadawcy i nigdy nie podjęła próby wyjaśnienia zaistniałej sytuacji w ZUS, a jedyną jej reakcją miała być rozmowa z naczelnikiem urzędu pocztowego przeprowadzona dopiero w listopadzie 2018 roku, gdy dowiedziała się w ZUS o odmowie przyznania zasiłku w związku z niestawieniem się na badania kontrolne w dniu 26 października 2018 roku. Doświadczenie życiowe potwierdza, że osoba, która przyjmuje za potwierdzeniem odbioru przesyłkę listową od nadawcy, którym jest znany jej organ prowadzący postępowanie administracyjne, a następnie stwierdza, że doręczona koperta jest pusta zawsze i niezwłocznie podejmuje kontakt z nadawcą przesyłki, aby wyjaśnić przyczyny braku zawartości kopert doręczanej za potwierdzeniem, czyli ważnej dla nadawcy. W ocenie Sądu Okręgowego oczywista niewiarygodność wyjaśnień odwołującej i bezsporny fakt posiadania przez Zakład potwierdzenia odebrania przez nią 18 października 2018 r. przesyłki, w której Zakład przesłał odwołującej wezwanie na badanie kontrolne w dniu 26 października 2018 r., uzasadnia domniemanie faktyczne (art. 231 kpc), że odwołująca została zawiadomiona 18 października 2018 r. o badaniu kontrolnym, a w konsekwencji ocenę, że niestawienie odwołującej na badaniu kontrolnym nie było obiektywnie usprawiedliwione przez co uniemożliwiła ona przeprowadzenie badania. Dlatego Sąd stwierdził, że wbrew ocenie Sądu pierwszej instancji Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasadnie uznał, że do

sytuacji niestawienia się odwołującej na badanie kontrolne w dniu 26 października 2018 roku, miał zastosowanie art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej. Usprawiedliwiona jest, zatem ocena Zakładu oraz apelacyjny zarzut, że wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji, zaświadczenie lekarskie z orzeczeniem o niezdolności odwołującej do pracy w okresie od 8 do 28 października 2018 r., utraciło ważność po dniu 26 października 2018 roku, czyli w zakresie obejmującym dni 27 i 28 października 2018 roku, z mocy art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej. Okoliczność ta i właściwe określenie materialnoprawnych skutków wynikającej z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej utarty ważności przez część zaświadczenia lekarskiego, miała i ma kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia o prawie odwołującej do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy, która powstała po ustaniu ubezpieczenia chorobowego odwołującej, czyli o prawie do zasiłku, które może przysługiwać osobie nieubezpieczonej chorobowo wyjątkowo, w sytuacji określonej w art 7 ustawy zasiłkowej. Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, że zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy, co najmniej 30 dni i powstała: nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego; albo nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby. Odwołująca stała się niezdolna do pracy w ósmym dniu po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. Od chwili powstania tej niezdolności do pracy lekarz orzekał o jej trwaniu w trzech zaświadczeniach, wystawionych łącznie na nieprzerwany okres od 8 października do 9 grudnia 2018 roku, czyli na okres 63 dni. Fakt uniemożliwienia przez odwołującą przeprowadzenia badania kontrolnego w dniu 26 października 2018 r. spowodował, że pierwsze zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy utraciło ważność odnośnie dni 27 i 28 października 2018 roku z mocy art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej, czyli po 19 dniu orzeczonej niezdolności do pracy. Drugie zaświadczenie, o niezdolności do pracy od 29 października do 18 listopada 2018 r., oraz trzecie, o niezdolności do pracy od 19 listopada do 9 grudnia 2018 r., są ważne i merytoryczna ich zasadność nie była i nie jest kwestionowana. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w decyzji z 19 listopada 2018 r. przyznał odwołującej zasiłek choroby za pierwsze 19

dni niezdolności do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia i tylko za tę liczbę dni niezdolności do pracy. Wykładnia językowa przepisu z art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, zasiłek chorobowy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego mógł być przyznany odwołującej dopiero gdyby jej „niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni”. W wyroku z dnia 25 lipca 2006 r. I UK 42/06 (OSNP 2007/15-16/232) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że świadczenie przewidziane w art. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.) ma charakter wyjątkowy oraz że brak zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego niezdolność do pracy może powodować ustanie tytułu ubezpieczenia chorobowego. W treści uzasadnienia tego orzeczenia wskazane zostało, że „Gramatyczna wykładnia art. 53 ust. 1 ustawy zasiłkowej w związku z jej art. 7 prowadzi do wniosku, że zaświadczenie lekarskie jest jedynym dopuszczalnym dowodem na okoliczność niezdolności do pracy przy ustalaniu prawa do zasiłków oraz że nie można mówić o niezdolności do pracy rodzącej prawo do zasiłku chorobowego przy braku odpowiedniego zaświadczenia lekarskiego. W ocenie Sądu Okręgowego przepisy wyżej wskazane a także żaden inny przepis ustawy zasiłkowej nie stanowią podstawy do kategorycznego stwierdzenia, że przewidziany w art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej skutek w postaci utrata ważności części zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy, eliminuje możliwość ustalenia w postępowaniu sądowym, że okres objęty skutkiem nieważności nie jest częścią okresu niezdolności do pracy trwającej nieprzerwanie w znaczeniu, o jakim mowa w art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej. Inne stanowisko oznaczałoby, że w stanach faktycznych jak zaistniały w tej sprawie osoba rzeczywiście niezdolna do pracy, czyli taka, której niekwestionowana według wiedzy medycznej niezdolność do pracy z powodu choroby i jej ciągłość przez okres dłuższy niż 30 dni była potwierdzana w kilku zaświadczeniach lekarskich wydanych również po wystąpieniu ustawowego skutku z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej, traciłaby nieodwracalnie prawo do zasiłku chorobowego wskutek nieobalanej fikcji prawnej, mimo że według wiedzy medycznej spełniała wszystkie przesłanki z art.7 pkt 1 ustawy zasiłkowej. Według Sądu Okręgowego utrata ważności zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego niezdolność do pracy w okolicznościach z art. 59 ust.6 ustawy zasiłkowej oznacza utracenie możliwości uzyskania zasiłku chorobowego za okres objęty unieważnioną częścią zaświadczenia, ale nie jest tożsama zawsze z przerwaniem trwania niezdolności do pracy orzeczonej poprzednio przez lekarza w zaświadczeniu lekarskim. O tym, że taka interpretacja przepisu jest przyjmowana w praktyce orzeczniczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych świadczy wydana

w stosunku do odwołującej decyzja z 19 listopada 2018 roku, w części z orzeczeniem o przyznaniu zasiłku chorobowego za okres pierwszych 19 dni niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Taka decyzja, z uwagi na treść art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej i wymagany tym przepisem do nabycia prawa do zasiłku okres 30 dni nieprzerwanej niezdolności do pracy, nie powinna być wydana, gdy przyjąć, że przewidziana w art. 59 ust. 6 ustawy utrata ważności zaświadczenia lekarskiego oznaczać by miała niedopuszczalność ustalania innymi środkami, w tym także przez sąd rozpoznający odwołanie od decyzji odmawiającej przyznania prawa do zasiłku na podstawie z art.7 ustawy zasiłkowej, czy osoba wnioskująca o zasiłek była niezdolna do pracy w okresie, którego dotyczy część zaświadczenia lekarskiego objęta utratą ważności.

Dlatego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 390 kpc postanowił przedstawić Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia dostrzeżone przy rozpoznawaniu tej sprawy zagadnienie prawne, czy w wypadku osoby uprawnionej do zasiłku chorobowego w okolicznościach opisanych w art. 7 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej ustawy) niestawienie się na badanie kontrolne w okolicznościach o jakich mowa

w art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej ma taki skutek, że osoba nieprzerwanie niezdolna do pracy traci prawo do zasiłku chorobowego bezpowrotnie również za okresy niezdolności do pracy potwierdzone zaświadczeniami lekarskimi o niezdolności do pracy wydanymi po upływie 14 dni od daty utraty tytułu ubezpieczenia

a jednocześnie po terminie badania o jakim mowa w art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej, czy tylko za okresy niezdolności do pracy od terminu badania do ostatniego dnia zaświadczenia lekarskiego, które utraciło ważność, a jeśli tylko za ostatni wymieniony okres, czy Sąd uprawniony jest do badania niezdolności do pracy w tym okresie?